

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612010146
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8612010146.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Farkaša na verejnom zasadnutí konanom 28. januára 2014 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku zamietá odvolanie obž. G. V. proti rozsudku Okresného súdu Svidník z 12. októbra 2012 sp. zn. 1T/57/2012.

odôvodnenie:

Okresný súd Svidník rozsudkom z 12. októbra 2012 sp. zn. 1T/57/2012 uznal obž. G. V. vinným z prečinov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorých sa mal dopustiť tak, že 18. februára 2012 v čase okolo 01:00 hod. v bare Infinity Music Club vo Svidníku fyzicky napadol Y. L. tak, že ho odzadu jedenkrát udrel rukou do hlavy do oblasti ľavého ucha, následkom čoho menovaný spadol na zem, kde ho ešte najmenej jedenkrát kopol do bližšie nezistenej časti tela, pričom mu spôsobil pomliaždenie ľavej ušnice a pomliaždenie hrudníka vpravo ľazkého stupňa s obvyklou dobou liečenia dvanásť až štrnásť dní.

Za to obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), n) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložil na skúšobnú dobu, ktorú podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil na jeden rok.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol jednotlivým stranám trestného konania oprávneným podať proti nemu odvolanie oznámený 12. októbra 2012 vyhlásením v ich prítomnosti, podal obž. G. V. prostredníctvom svojej obhajkyne 26. októbra 2012 odvolanie, rozsah ktorého vymedzil tak, že toto smeruje proti výrokom o vine a treste.

V jeho dôvodoch namieta, že hoci v rámci hlavného pojednávania bolo vykonaných viacero dôkazov, ani jeden z nich nepreukázal jeho vinu. Práve naopak, výpovede poškodeného, svedkov U., U., V. W., D. V., Z. T. a P. V. podľa neho zhodne potvrdili, že skutkov, pre ktoré sa viedlo trestné stíhanie, sa nedopustil a skutok, tak ako sa stal, nenapĺňa skutkovú podstatu ani jedného z trestných činov, keďže k žiadnym kopancom, úderom, či akémukoľvek inému úmyselnému konaniu nedošlo a pád na zem bol iba nešťastný a náhodný dôsledok tlačenicie ľudí pri bare. V tejto súvislosti osobitne poukázal na to, že znalec vo svojom vyjadrení uviedol, že zranenie, ktoré poškodený utrpel, mohlo vzniknúť i pri páde na zem a nemuselo byť dôsledkom útoku. Zároveň zdôraznil, že poškodený sa po páde postavil bez akýchkoľvek príznakov zranenia, zotrval na diskotéke do skorých ranných hodín a na druhý deň sa opätovne zúčastnil ďalšej diskotéky. Podľa odvolateľa preto nie je vylúčený záver, že k zraneniu poškodeného mohlo dôjsť aj na diskotéke konanej deň po incidente. V závere odvolateľ opätovne vyhlásil, že skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, nespáchal a navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok a vo veci sám rozhodol, prípadne vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, preskúmal v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po takto vykonanom prieskume a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o podanom odvolaní rozhodnúť, dospel k záveru, že odvolanie obž. G. V. nie je dôvodné.

Podstata obhajoby obžalovaného je založená na tvrdení, že keď prechádzal okolo pošk. Y. L., nechtiac sa vzájomne zrazili ramenami, začali sa naťahovať tak, že sa chytili za košeľe a pritom spadli.

Odhliadnuc od toho, že obžalovaným prednesená verzia skutkového deja je v úplnom rozpore s usvedčujúcimi výpoveďami pošk. Y. L. a svedkyne P. U., obsah ktorých nepovažuje odvolací súd za potrebné na tomto mieste opakovať, ale v tomto smere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd tieto dôkazy správne zrekapituloval, táto plne nekorešponduje ani s výpoveďami svedkov L. V. a Z. T., ktorí inak vypovedajú v prospech obžalovaného.

Svedok L. V. totiž popísal incident tak, že keď išiel s obžalovaným na parket, prechádzal vedľa poškodený a obžalovaný sa s poškodeným zrazili ramenami, padli na zem (bez toho, aby spomenul akékoľvek vzájomné naťahovanie) a svedok pomohol obžalovanému vstať zo zeme. Obdobne svedkyňa Z. T. pred okresným súdom uviedla, že žiadne strkanie alebo naťahovanie medzi obžalovaným a poškodeným nebolo a až na otázku obhajkyne pripustila, že sa títo naťahovali košeľami, na spôsob sa však už nepamätala.

Okrem už zmienených rozporov spochybňujú pravdivosť výpovede obžalovaného najmä závery spracovateľa odborného vyjadrenia. Ten pred krajským súdom uviedol, že vzhľadom na to, že poranenia boli zistené na rôznych stranách tela - pomliaždenie ľavej ušnice a pomliaždenie hrudníka vpravo - tieto nemohli vzniknúť iba pri jednom páde poškodeného na zem, ako tvrdí obžalovaný. Zároveň v súlade s písomne podaným odborným vyjadrením zotrval na tom, že zistené zranenia boli spôsobené tupými predmetmi o užšej a širšej kontaktnej ploche, ktoré pôsobili na oblasť ľavej ušnice malou silou a prudkosťou, na oblasť hrudníka strednou silou a prudkosťou a mohlo sa tak stať s najväčšou pravdepodobnosťou pri jednom údere do oblasti ľavej ušnice otvorenou alebo zatvorenou dlaňou s následným pádom na zem, kedy mohlo dôjsť k poraneniu hrudníka. Pri výsluchu pred odvolacím súdom navyše dodal, že vzhľadom na charakter zranenia hrudníka, ktoré bolo u poškodeného zistené, nemožno čisto z medicínskeho hľadiska rozlíšiť, či k nemu došlo pri páde na zem alebo pri jeho kopnutí v ležiacej polohe na zemi. Napriek tomu, zohľadniac výpoveď svedkyne P. U., ktorá uviedla, že keď poškodený ležal na zemi, obžalovaný nad ním stál a niečo mu robil a skutočnosť, že pri prvotnom ošetrení poškodeného bolo vyslovené podozrenie na zlomeninu deviateho rebra vpravo, a teda k najrozsiahlejšiemu kontaktu došlo práve v tejto oblasti, čo nasvedčuje tomu, že aj pomliaždenie hrudníka bolo spôsobené tupým predmetom o užšej kontaktnej ploche, dospel krajský súd ku skutkovému záveru, že obžalovaný poškodeného po jeho páde na zem kopol.

Pokiaľ odvolateľ namieta, že poškodený vyhľadal ošetrovanie až v pondelok a súčasne naznačuje, že k jeho zraneniu mohlo dôjsť aj na diskotéke deň po incidente, poukazuje krajský súd na výpoveď poškodeného, ktorý síce nevedel uviesť, prečo nešiel na ošetrovanie v sobotu (kedy asi o 01:00 hod. došlo k útoku), no v nedeľu sa cítil zle a na ošetrovanie šiel ihneď v pondelok ráno. Z uvedeného vyplýva, že z pohľadu poškodeného došlo k najvýraznejšiemu zhoršeniu jeho zdravotného stavu deň po vzniku zranenia, čo, berúc do úvahy utlmujúci účinok alkoholu, zodpovedá výpovedi spracovateľa odborného vyjadrenia, podľa ktorej bolesť pomliaždeného hrudníka sa postupne zhoršuje počas prvých dvadsiatich štyroch hodín po vzniku zranenia, a teda mohla kulminovať práve v nedeľu, ako udáva poškodený. Logicky vyznieva vysvetlenie poškodeného aj v tej časti, že ošetrovanie vyhľadal ihneď v prvý pracovný deň po vzniku zranenia.

Spravujúc sa vyššie uvedenými úvahami dospel aj krajský súd k záveru, že to bol práve obž. G. V., kto 18. februára 2012 v čase asi o 01:00 hod. v bare napadol pošk. Y. L. tak, že ho jedenkrát uderil rukou do oblasti ľavého ucha, následkom čoho poškodený spadol na zem, kde ho jedenkrát kopol do oblasti hrudníka, čím mu spôsobil pomliaždenie ľavej ušnice a pomliaždenie hrudníka vpravo ťažkého stupňa

s dobou liečenia dvanásť dní, čím naplnil všetky znaky skutkových podstát prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Pre úplnosť považuje krajský súd za potrebné na tomto mieste opakovane poukázať na to, že okresný súd nepostupoval správne, keď spracovateľa odborného vyjadrenia vypočul ako znalca. Súd prvého stupňa totiž opäť prehliadol, že podľa § 141 ods. 3, veta druhá Tr. poriadku sa spracovateľ odborného vyjadrenia vypočúva ako svedok (porovnaj uznesenie tunajšieho krajského súdu z 18. októbra 2013 sp. zn. 8To/24/2012). Ako už bolo naznačené vyššie, odvolací súd túto chybu konania napravil tak, že spracovateľa odborného vyjadrenia v procesnom postavení svedka sám vypočul.

Pokiaľ ide o výrok o treste, voči ktorému odvolateľ nevzniesol žiadne konkrétne výhrady, krajský súd nezistil nič, čo by mohlo viesť k zmene tohto výroku v prospech obžalovaného. Práve naopak, z obsahu napadnutého rozsudku, ale ani z predloženého spisu nemožno zistiť, v čom videl okresný súd poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom [§ 36 písm. n) Tr. zákona]. Vzhľadom na to, že v posudzovanej veci bolo odvolanie podané iba v prospech obžalovaného, túto chybu rozsudku nemohol krajský súd napraviť.

Tieto dôvody viedli krajský súd k tomu, že odvolanie obž. G. V. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.